

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vanessa Gambietz

Strona pozwana: Erika Ziegler

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wymienioną w art. 6 ust. 1 dyrektywy stałą kwotę 40 EUR należy zaliczać do zewnętrznych kosztów postępowania powstałych na skutek opóźnień w płatności przez dłużnika w związku ze skorzystaniem z usług adwokata (Rechtsanwalt) przed wszczęciem postępowania i z tego względu zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy należy się z tytułu tych kosztów rekompensata?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011 L 48 s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 grudnia 2017 r. w sprawie T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) / Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 23 lutego 2018 r. przez River Kwai International Food Industry Co. Ltd

(Sprawa C-144/18 P)

(2018/C 142/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (przedstawiciele: F. Graafsma i J. Cornelis, advocaten)

Inne strony postępowania: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. w sprawie T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) / Rada Unii Europejskiej; oraz
- obciążenie AETMD kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu odwoławczym oraz w postępowaniu przed Sądem w sprawie T-460/14.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że ustalenia Sądu są obarczone licznymi naruszeniami prawa oraz przeinaczeniem faktów i dowodów. Wnoszący odwołanie wnosi zatem o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze, brak rozpatrzenia w zaskarżonym wyroku podniesionych przez wnoszącego odwołanie zarzutów niedopuszczalności pierwotnej skargi – w tym w odniesieniu do czwartego zarzutu – naruszył prawo wnoszącego odwołanie do obrony przez Sądem. W zaskarżonym wyroku nie rozpatrzono podniesionych przez wnoszącego odwołanie zarzutów niedopuszczalności, przy czym nie podano powodu, dla którego rozpatrzenie tych zarzutów nie było konieczne.

Po drugie, poprzez uznanie kwestii podziału kosztów za kwestię związaną z określeniem wartości normalnej, a zatem obliczeniem marginesu dumpingu, a nie za kwestię związaną z istnieniem trwałej zmiany okoliczności, zaskarżony wyrok przeinaczył dowody. Żadne ze stwierżeń przedstawionych przez wnoszącego odwołanie w toku postępowania administracyjnego nie wiązało kwestii podziału kosztów z obliczeniem marginesu dumpingu.

Wreszcie, zaskarżony wyrok narusza art. 10 rozporządzenia podstawowego⁽¹⁾, a także ogólną zasadą niedziałania prawa wstecz, ponieważ nałożone na wnoszącego odwołanie cło antydumpingowe w rzeczywistości zostało podniesione w sposób retroaktywny z 3,6 % do 12,8 %.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).